

บรรณานุกรม

- กรมการท่องเที่ยว. 2556ก. คู่มือการประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ. สำนักพัฒนา แหล่งท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กรมการท่องเที่ยว. 2556ข. คู่มือการประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม. สำนักพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กรมการท่องเที่ยว. 2558. แผนปฏิบัติการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพของประเทศ พ.ศ. 2558-2560. กรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กรีซ แร่งสูงเนิน. 2554. การวิเคราะห์ปัจจัยด้วย SPSS และ AMOS เพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- กิตติยา เคนชัย. 2558. พฤติกรรมการใช้และการรับรู้ข้อมูลผ่านสื่อสังคมออนไลน์ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกแหล่งท่องเที่ยวและสถานที่พักของนักท่องเที่ยวชาวไทยในเมืองพัทยา. การค้นคว้าอิสระ (ศศ.ม.) สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- กุสุมา ภูเสถว์. 2553. การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการประชาสัมพันธ์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชลตรงค์ ทองสง. 2557. แนวคิดการพัฒนา Slow Tourism ในประเทศไทย. วารสารวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา. 12(2). หน้า 1-12.
- ชลัยรัตน์ ศรีอม. 2554. การจัดการเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนพื้นที่สูงจังหวัดเพชรบูรณ์ การจัดการการตลาดเพื่อประชาสัมพันธ์เครือข่ายการท่องเที่ยว. งานวิจัยฉบับสมบูรณ์ สาขาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.
- ดวงพร อ่อนหวาน และพิศพิมพ์ จันทร์พรหม. 2555. ความต้องการการสนับสนุนเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชน ในอำเภอภักดีพัฒนา จังหวัดเชียงใหม่. Journal of Community Development Research. 5 (2). หน้า 79-92.
- ดวงรัตน์ ด่านไถยนา. 2553. พฤติกรรมในการเลือกและความต้องการของนักท่องเที่ยวต่อคู่มือการท่องเที่ยวด้วยตนเอง กรณีศึกษาชุมชนบางนกแขวก จังหวัดสมุทรสงคราม. วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. 2(1). หน้า 79-98.
- ทิพย์วดี โพธิ์สิทธิพรหม. 2554. ชีตความสามารถในการรองรับการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น. 5(1). 46-52
- ธานีรินทร์ ศิลป์จารุ. 2550. การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: วี. อินเตอร์ พรินซ์.
- นราศรี ไวนิชกุล และชูศักดิ์ อุดมศรี. 2554. ระเบียบวิธีวิจัยธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 21. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นงลักษณ์ จันทาภากุล และนรินทร์ สังข์รักษา. 2556. การศึกษาศักยภาพในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนบ้านหัวเขาจีนจังหวัดราชบุรี. วารสารวิทยบริการ. 24(2). 143-156.
- นฤมล สุ่นสวัสดิ์. 2549. การพัฒนาประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ: วันทิพย์.
- นินธนา เอี่ยมสะอาด และสุกานดา เทพสุวรรณชนะ. 2557. การเพิ่มศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวทางบกในเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อรองรับการเป็นสมาชิกประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. International Conference on Management Science, Innovation, and Technology 2014. Faculty of Management Science, Suan Sunandha Rajabhat University. หน้า 269-274.
- บิลเฟต, บริษัท จำกัด. 2558. สถานที่ท่องเที่ยวในไทย. สืบค้นเมื่อวันที่ 8 มีนาคม 2558 จาก <http://www.bkkfly.com/travel/thailand/index.html>
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. 2542. การวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน. พิมพ์ครั้งที่ 1. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ประวีณ จุลภักดี. 2549. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศในกลุ่มน้ำคลองยัน. สืบค้นเมื่อวันที่ 10 มกราคม, 2551, จาก http://www.tat.or.th/thai/tatinfo_policy.php.
- พิมพ์พรรณ สุจารินพงศ์. 2549. มัคคุเทศก์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พลพงศ์ สุขสว่าง. 2556. โมเดลสมการโครงสร้าง. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วัฒนาพานิช.
- ภัทรภร พลพนาธรรม ปารีชาติ รัตนบรรณสกุล และปรมาภรณ์ สุกใส. 2553. เครือข่ายทางสังคมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. สืบค้นเมื่อ 10 มีนาคม 2559 ค้นหาจาก <http://ssruir.ssru.ac.th/handle/ssruir/898>
- ยุทธพงษ์ กี่ยวรรณ. 2543. พื้นฐานการวิจัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2552. ทรัพยากรการท่องเที่ยว. สืบค้นเมื่อวันที่ 4 ตุลาคม 2556 ค้นหาจาก <http://www.royin.go.th/th/knowledge/detail.php?ID=2994>
- รำไพพรรณ แก้วสุริยะ. 2547. หลักการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. สืบค้นเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2558 ค้นหาจาก: <http://lib.dtc.ac.th/article/tourism/0007.pdf>
- ฤดี หลิมไพโรจน์และไกรฤกษ์ ปิ่นแก้ว. 2558. อิทธิพลของภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ที่มีต่อความตั้งใจกลับมาเที่ยวซ้ำที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. รายงานการประชุมวิชาการและนำเสนอผลการวิจัย ระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 6. 2(6). 448-460.
- ศิริ ฮามสุโพธิ์. 2543. สังคมวิทยาการท่องเที่ยว. สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์. กรุงเทพฯ.
- ศูนย์เพื่อการวางแผนการท่องเที่ยวและการแก้ไขปัญหาความยากจนแห่งเอเชีย. 2549. แนวทางการวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. แสงสว่างเวิลด์เพรส: กรุงเทพมหานคร.
- ศูนย์วิจัยด้านการตลาดท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. 2558. จำนวนผู้เยี่ยมเยือน ปี 2556. สืบค้นเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2558. ค้นหาจาก <http://intelligencecenter.tat.or.th:8080/apex/f?p=1:22:0::NO:::>

- สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. 2542. รายงานขั้นสุดท้ายการดำเนินการเพื่อกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ. กรุงเทพมหานคร:สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2552. ฝ่าวิกฤตด้วยธุรกิจคุณธรรม : การสร้างธรรมาภิบาลให้ภาคธุรกิจอย่างยั่งยืน ประเด็นที่ 7 การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน. เอกสารประกอบการประชุมสมัชชาคุณธรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 4. 30 กรกฎาคม – 1 สิงหาคม 2552. ณ ฮอลล์ 9 อิมแพคเมืองทองธานี จังหวัดนนทบุรี.
- สุทธาวรรณ จีระพันธุ์. 2556. โอกาสธุรกิจท่องเที่ยวไทยในอาเซียน - เอเชียกับ ม.หอการค้าไทย. หนังสือพิมพ์เดลินิวส์. วันพุธที่ 6 มีนาคม 2556. สืบค้นวันที่ 3 ตุลาคม 2556. จาก <http://www.dailynews.co.th/business/188455>
- สุรชาติ สินวรรณ และคณะ. 2555. พัฒนาการประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและหัตถกรรมโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน กรณีศึกษา ชุมชนในอำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- หนังสือพิมพ์บ้านเมือง. 2555. กรมการท่องเที่ยวให้มาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวไทย 39 แห่ง จาก \ จังหวัด ใน 14 มาตรฐานประเดิมปีแรก.[ออนไลน์] เสาร์ที่ 22 ธันวาคม 2555 เข้าถึงจาก <http://www.ryt9.com/s/bmnd/1555031>. สืบค้นเมื่อ 4 ตุลาคม 2556.
- องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน). 2556. รางวัลแห่งความคิดและจิตใจของคนทำงานด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน.
- อรระนุช โกศล และโชคชัย สุทธาเวช. 2556. การจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน. วารสารการเมืองการปกครองประเด็นปัญหาปัจจุบันในอาเซียน. 4(1). หน้า 220-232.
- อุไรพรรณ ปรางอุตมทรัพย์. 2544. ศักยภาพของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์: กรณีศึกษาชุมชนบ้านทุ่งสูง จังหวัดกระบี่. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาการจัดการทรัพยากร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อุษาวดี พลพิพัฒน์. 2545. การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน : กรณีศึกษาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนในประเทศไทย. จุลสารการท่องเที่ยว. 21,4 (ตุลาคม- ธันวาคม): 38-48.
- Best, J.W. 1981. *Research in Education*. New Jersey: Prentice-Hill.
- Gronroos, C. 2000. *Service management and marketing: A customer relationship management approach*. (2nd ed.). West Sussex: John Wiley and Sons.
- Rust, R.T., & Oliver, R.L. 1994. *Service quality*. New direction in theory and practice. CL: Sage.
- Shaw, J.C. 1990. *The service focus, developing winning game plan for service companies*. IL: Dow Jones-Irwin.
- Stebbing, L. 1990. *Quality management in service industry*. New York: Ellis Horwood.

World Tourism Organization. 2013. UNWTO World Tourism Barometer. V.11.
August 2013 P.1-5

Zeithaml, V.A., Parasuraman A., & Berry, L.L. 1990. **Delivering Quality Service:
balancing customer perceptions and expectations.** New York :Free.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามลักษณะการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

แบบประเมินนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัย เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่ส่งผลต่อการพัฒนามาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดในเขตภาคกลาง”

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของบุคคลในแหล่งท่องเที่ยว

1. แหล่งท่องเที่ยว

อยุธยา ล่องเรือรอบเกาะเมือง อุทยานประวัติศาสตร์แห่งชาติ

พระนครศรีอยุธยา

สระบุรี น้ำตกเจ็ดสาวน้อย วัดพระพุทธรบาท
 ลพบุรี เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ พระนารายณ์ราชนิเวศ และศาลพระกาฬ
 ฉะเชิงเทรา ล่องเรือแม่น้ำบางปะกง วัดหลวงพ่อโสธร
 นครปฐม ล่องเรือแม่น้ำท่าจีน พระปฐมเจดีย์

2. ข้อมูลพื้นฐานของบุคคลในแหล่งท่องเที่ยว

เพศ ชาย หญิง

อายุ ปี

ระดับการศึกษา

ต่ำกว่ามัธยมศึกษา มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

อาชีพ

ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท/ลูกจ้าง ธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ
 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ตอนที่ 2 ลักษณะการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2.1 การอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรอย่างพอดี					
1. การจัดการใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยว ทั้งมรดกทางธรรมชาติและมรดกทางวัฒนธรรมที่มีอยู่อย่างเดิมอย่างพอเพียงและมีประสิทธิภาพ					
2. การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว โดยการสงวนรักษาคุณภาพของทรัพยากรให้มีคุณค่าต่อชีวิตที่ดี					
3. การใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างคุ้มค่า มีการปรับปรุงบำรุงให้ใช้ประโยชน์ได้นาน เพื่อการดำเนินธุรกิจได้อย่างยั่งยืน					
4. การปรับปรุงและฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยว ให้คงความเป็นเอกลักษณ์อย่างดั้งเดิม โดยการใช้ภูมิปัญญาพื้นบ้านประยุกต์กับเทคโนโลยีแบบใหม่					
2.2 การลดการบริโภคที่เกินความจำเป็นและการลดของเสีย					
1. การมีส่วนร่วมในการวางแผนจัดการการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ					
2. การจัดหาทรัพยากรอื่นที่มีคุณสมบัติและมีคุณภาพเหมือนกันเพื่อใช้ทดแทนทรัพยากรธรรมชาติ					
3. การลดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่หายาก					
4. การจัดการของเสีย โดยการแยกประเภทขยะ มีการนำกลับมาใช้ใหม่ และการแปรรูปกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่					
2.3 การรักษาและส่งเสริมความหลากหลายของธรรมชาติ สังคมและวัฒนธรรม					
1. การวางแผนรักษาความหลากหลายของธรรมชาติ สังคมและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นรากฐานของการท่องเที่ยว					
2. การส่งเสริมให้มีความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวให้เพิ่มขึ้นในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่มีอยู่เดิม					
3. การเพิ่มคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวใช้เวลาท่องเที่ยวในสถานที่นั้นนานขึ้น					
4. การพัฒนามาตรฐานการบริการ เพื่อให้นักท่องเที่ยวกลับไปเที่ยวซ้ำ					

2.4 ประสานการพัฒนาการท่องเที่ยว

1. การประสานแผนพัฒนาการท่องเที่ยว กับองค์กรปกครองท้องถิ่น (อบต. หรือเทศบาล) เพื่อให้การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น					
2. การประสานแผนพัฒนาการท่องเที่ยวกับจังหวัด เพื่อให้การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น					

การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
3. การประสานแผนพัฒนาการท่องเที่ยวกับกลุ่มจังหวัด เพื่อให้การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น					
4. การประสานแผนพัฒนาการท่องเที่ยวกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อให้การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น					
2.5 การใช้การท่องเที่ยวเพื่อขยายเศรษฐกิจในท้องถิ่น					
1. การประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวในท้องถิ่น					
2. การสรรหาความโดดเด่นของทรัพยากรในท้องถิ่น เพื่อนำไปประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว และส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าไปเที่ยวให้มากขึ้น					
3. การส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อการสร้างรายได้สู่ประชากรในท้องถิ่น					
4. การสร้างกิจกรรมใหม่ๆ ในแต่ละตำบล เพื่อขยายฐานและสร้างรายได้เสริมในท้องถิ่น					
2.6 การมีส่วนร่วม โดยการสร้างเครือข่ายพัฒนาการท่องเที่ยวกับท้องถิ่น					
1. การมีส่วนร่วมของกลุ่มคนหรือองค์กร ในการวิเคราะห์และแก้ปัญหา					
2. การมีส่วนร่วมของกลุ่มคนหรือองค์กร ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว					
3. การมีส่วนร่วมของกลุ่มคนหรือองค์กร ในการประเมินผลการท่องเที่ยว					
4. การประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐและท้องถิ่น เพื่อยกระดับคุณภาพของการจัดการท่องเที่ยว					
2.7 การประสานความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้องที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กลุ่มผู้ประกอบการท่องเที่ยว สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา หน่วยงานราชการที่รับผิดชอบในพื้นที่					
1. การประชุมร่วมกันเพื่อเพิ่มศักยภาพให้กับแหล่งท่องเที่ยว					
2. การประชุมร่วมกันเพื่อประเมินผลกระทบจากการท่องเที่ยว					
3. การประชุมร่วมกันเพื่อการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและด้านการตลาด					
4. การจัดการประชุมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อหาแนวทางการปฏิบัติงานในทิศทางเดียวกัน และลดข้อขัดแย้งในผลประโยชน์ที่ต่างกัน					
2.8 การฝึกอบรมบุคลากรในท้องถิ่น					
1. การส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรในท้องถิ่นมีความรู้ ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน					

การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
2. การส่งบุคลากรในท้องถิ่นไปศึกษา ดูงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสร้างแนวคิดในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน					
3. การส่งบุคลากรในท้องถิ่นไปฝึกอบรม เพื่อพัฒนาแนวคิดในการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน					
4. การพัฒนาวิธีการปฏิบัติงาน เพื่อช่วยยกระดับมาตรฐานการบริการการท่องเที่ยว					
2.9 การจัดเตรียมข้อมูลคู่มือบริการข่าวสารการท่องเที่ยวให้พร้อม					
1. การมีส่วนร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดเตรียมข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยว					
2. การมีส่วนร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาคู่มือการท่องเที่ยว เพื่อบริการข่าวสารการท่องเที่ยว					
3. การมีส่วนร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาสื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อบริการข่าวสารการท่องเที่ยว					
4. การมีส่วนร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาสื่อทัศนูปกรณ์ เช่น วิดิทัศน์ แผ่นซีดีรอม เพื่อบริการข่าวสารการท่องเที่ยว					
2.10 การวิจัยและติดตามผล					
1. การติดตาม โดยการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ ศึกษา ความก้าวหน้า ของการดำเนินงานจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้					
2. การประเมินผล การดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน					
3. การระดมความคิด การสังเกต การสัมภาษณ์ เพื่อระบุปัญหาและหาแนวทางแก้ไขการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน					
4. การศึกษาวิจัย เพื่อนำผลมาปรับปรุงและพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน					

แบบประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

แบบประเมินนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัย เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่ส่งผลต่อการพัฒนามาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดในเขตภาคกลาง”

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของบุคคลในแหล่งท่องเที่ยว

1. แหล่งท่องเที่ยว

- ล่องเรือรอบเกาะเมือง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
- น้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี
- เขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ จังหวัดลพบุรี
- ล่องเรือแม่น้ำบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา
- ล่องเรือแม่น้ำท่าจีน จังหวัดนครปฐม

2. ข้อมูลพื้นฐานของบุคคลในแหล่งท่องเที่ยว

เพศ ชาย หญิง

อายุ ปี

ระดับการศึกษา

- ต่ำกว่ามัธยมศึกษา มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

ตรี

อาชีพ

- ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท/ลูกจ้าง ธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ภูมิลำเนา

- ในจังหวัดที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว
- นอกจังหวัดที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว

ตอนที่ 2 มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

1. คุณค่าของแหล่งธรรมชาติ

1.1 คุณค่าทางด้านชีวภาพ

เกณฑ์ประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	ระดับมาตรฐาน				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
1. ความหลากหลายของระบบนิเวศในแหล่งธรรมชาติ					
2. ความสมบูรณ์ของแหล่งธรรมชาติ					
3. ความเป็นแหล่งรวมพืชหรือสัตว์ที่มีลักษณะโดดเด่นหายาก ใกล้สูญพันธุ์ หรือมีจำนวนมาก					
4. ความโดดเด่นเฉพาะตัวของระบบนิเวศในแหล่งธรรมชาติ					

1.2 คุณค่าทางกายภาพ

เกณฑ์ประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	ระดับมาตรฐาน				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
1. ความหลากหลายของระบบนิเวศทางธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยว					
2. ขนาดของแหล่งธรรมชาติ มีศักยภาพเหมาะสมต่อการอนุรักษ์ชนิดพันธุ์ของสัตว์และพืชที่สำคัญต่อระบบนิเวศ					
3. สภาพความสวยงามทางกายภาพและสภาพภูมิทัศน์ของแหล่งธรรมชาติ					
4. ความเป็นเอกลักษณ์และโดดเด่นเฉพาะตัวของกายภาพของพื้นที่					

1.3 คุณค่าทางสังคม

เกณฑ์ประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติ	ระดับมาตรฐาน				
	ดี มาก	ดี	ปาน กลาง	น้อย	น้อย มาก
1. คุณค่าต่อวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนท้องถิ่น โดย แหล่งธรรมชาติมีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตของชุมชน					
2. คุณค่าทางด้านประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรม โดยแหล่งธรรมชาติมีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ ประเพณี และวัฒนธรรมต่อคนในชุมชน					

1.4 ความเสี่ยงต่อการถูกทำลาย

เกณฑ์ประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติ	ระดับมาตรฐาน				
	ดี มาก	ดี	ปาน กลาง	น้อย	น้อย มาก
1. แหล่งธรรมชาติมีการจัดการความเสี่ยงที่จะได้รับ ผลกระทบจากการบุกรุกหรือการเข้ามาใช้ประโยชน์ของ ชุมชน					
2. แหล่งธรรมชาติมีการจัดการความเสี่ยงที่จะถูกทำลาย จากภัยธรรมชาติ					

2. ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยว

เกณฑ์ประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทาง ธรรมชาติ	ระดับมาตรฐาน				
	ดี มาก	ดี	ปาน กลาง	น้อย	น้อย มาก
1. ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว					
2. ความปลอดภัยในแหล่งท่องเที่ยว					
3. กิจกรรมการท่องเที่ยวมีความหลากหลาย					
4. ศักยภาพในการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกขั้น พื้นฐาน ได้แก่ น้ำ ไฟ ถนน ที่พัก ฯลฯ					
5. ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยมีกลุ่มองค์กร ทั้งภายในและภายนอกในระดับต่างๆ ให้การสนับสนุน					

3. การบริหารจัดการ

3.1 การจัดการด้านการอนุรักษ์แหล่งธรรมชาติและจัดการสิ่งแวดล้อม

เกณฑ์ประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	ระดับมาตรฐาน				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
1. การจัดการด้านการใช้ประโยชน์พื้นที่ ได้แก่ การกำหนดเขตการใช้ประโยชน์พื้นที่ การกำหนดช่วงเวลา และการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว เพื่อให้เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่					
2. การติดตามและการประเมินผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยว การเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการท่องเที่ยว					
3. การจัดการของเสียและสภาพแวดล้อมบริเวณโดยรอบแหล่งท่องเที่ยว					
4. การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสม โดยคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับสภาพธรรมชาติเป็นหลัก วิถีชีวิต ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น					
5. การให้ความรู้เกี่ยวกับคุณค่าและการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง					

3.2 การจัดการด้านการท่องเที่ยว

เกณฑ์ประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ	ระดับมาตรฐาน				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
1. การจัดการบริการด้านที่พัก					
2. การจัดการบริการด้านอาหารและโภชนาการ					
3. การจัดการด้านสิ่งก่อสร้าง สิ่งอำนวยความสะดวก และระบบเตือนภัย					
4. มีศูนย์บริการที่ให้ข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว					
5. มีบุคลากรที่มีความรู้เรื่องระบบนิเวศและการอนุรักษ์ ให้บริการด้านความรู้แก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการและชุมชนโดยรอบ					
6. การมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น และการที่ชุมชนท้องถิ่นได้รับประโยชน์จากการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยว					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

1. ด้านคุณค่าของแหล่งธรรมชาติ

.....
.....
.....

2. ด้านศักยภาพในการพัฒนา

.....
.....
.....

3. ด้านการบริหารจัดการ

.....
.....
.....

แบบประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

แบบประเมินนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัย เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่ส่งผลต่อการพัฒนามาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดในเขตภาคกลาง”

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของบุคคลในแหล่งท่องเที่ยว

1. แหล่งท่องเที่ยว

- อุทยานประวัติศาสตร์แห่งชาติพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
- วัดพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี
- พระนารายณ์ราชนิเวศ และศาลพระกาล จังหวัดลพบุรี
- วัดหลวงพ่อโสธร จังหวัดฉะเชิงเทรา
- พระปฐมเจดีย์ จังหวัดนครปฐม

2. ข้อมูลพื้นฐานของบุคคลในแหล่งท่องเที่ยว

เพศ ชาย หญิง

อายุ ปี

ระดับการศึกษา

- ต่ำกว่ามัธยมศึกษา มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญา

ตรี

อาชีพ

- ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท/ลูกจ้าง ธุรกิจส่วนตัว/อาชีพอิสระ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ภูมิลำเนา

- ในจังหวัดที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว
- นอกจังหวัดที่ตั้งของแหล่งท่องเที่ยว

ตอนที่ 2 มาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

1. ศักยภาพในการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว

1.1 คุณค่าทางวัฒนธรรม

เกณฑ์ประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	ระดับมาตรฐาน				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
1. ความเป็นเอกลักษณ์ด้านวิถีชีวิต ภูมิปัญญา และองค์ความรู้ ความมีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่แตกต่างจากชุมชนอื่น					
2. ความงดงามทางศิลปวัฒนธรรม ที่สร้างความประทับใจแก่ผู้พบเห็น					
3. ความสามารถในการสืบสานวัฒนธรรม สืบทอดภูมิปัญญาและองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง					
4. ความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ประเพณีที่สืบค้นได้					
5. ความสัมพันธ์ของแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมกับชุมชนท้องถิ่น					
6. ความเข้มแข็งในการรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม และประเพณีของท้องถิ่น					

1.2 คุณค่าทางกายภาพและการจัดกิจกรรม

เกณฑ์ประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	ระดับมาตรฐาน				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
1. ความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว					
2. ความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยว					
3. กิจกรรมการท่องเที่ยวมีความหลากหลาย					

2. ศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยว

เกณฑ์ประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	ระดับมาตรฐาน				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
1. มีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน ได้แก่ น้ำ ไฟ ถนน ที่พัก					
2. ศักยภาพในการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้ดีขึ้นในอนาคต					
3. ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก โดยมีหน่วยงานเอกชนให้การสนับสนุนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว					
4. ศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวจากปัจจัยภายนอก โดยมีหน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว					

3. การบริหารจัดการ

3.1 การจัดการด้านการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว

เกณฑ์ประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	ระดับมาตรฐาน				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
1. การจัดการด้านการรักษาสภาพและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว					
2. การจัดการด้านการใช้ประโยชน์พื้นที่ ได้แก่ การกำหนดเขตการใช้ประโยชน์พื้นที่ การกำหนดช่วงเวลา และการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยว เพื่อให้เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่					
3. การติดตามและการประเมินผลกระทบที่เกิดจากการท่องเที่ยว การเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการท่องเที่ยว					

3.2 การจัดการด้านการท่องเที่ยว

เกณฑ์ประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม	ระดับมาตรฐาน				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	น้อย	น้อยมาก
1. การจัดการบริการด้านที่พัก					
2. การจัดการบริการด้านอาหารและโภชนาการ					
3. การจัดการด้านสิ่งก่อสร้าง สิ่งอำนวยความสะดวก และระบบเตือนภัย					
4. การจัดการด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว รวมทั้งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต ประเพณี และวัฒนธรรมของท้องถิ่น					
5. การจัดการด้านการให้ความรู้และการสร้างจิตสำนึก โดยจัดกิจกรรมและดำเนินการให้ความรู้เพื่อเผยแพร่ข้อมูลแก่นักท่องเที่ยว ผู้นำเที่ยว ผู้ประกอบการ และชุมชนที่อยู่โดยรอบ					
6. ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว					
7. ชุมชนท้องถิ่นได้รับประโยชน์และรายได้จากการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยว					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

1. ด้านศักยภาพในการดึงดูดใจด้านการท่องเที่ยว.....

.....

.....

.....

2. ด้านศักยภาพในการรองรับด้านการท่องเที่ยว.....

.....

.....

.....

3. ด้านการบริหารจัดการ

.....

.....

.....

**แบบสอบถามเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
สำหรับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ**

แบบประเมินนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัย เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการ
ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่ส่งผลต่อการพัฒนามาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดในเขตภาคกลาง”

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานผู้ตอบแบบสอบถาม

1. นักวิชาการ

1.1 ชื่อ-นามสกุล.....

ตำแหน่ง.....สังกัด.....

1.2 ชื่อ-นามสกุล.....

ตำแหน่ง.....สังกัด.....

2. บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยว

2.1 ตัวแทนภาครัฐ

1. ชื่อ-นามสกุล.....

ตำแหน่ง.....สังกัด.....

2. ชื่อ-นามสกุล.....

ตำแหน่ง.....สังกัด.....

2.2 ตัวแทนภาคเอกชน

1. ชื่อ-นามสกุล.....

ตำแหน่ง.....สังกัด.....

2. ชื่อ-นามสกุล.....

ตำแหน่ง.....สังกัด.....

ตอนที่ 2 ลำดับความสำคัญของการจัดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ที่ส่งผลต่อการพัฒนามาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว

นิยามศัพท์

บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง กลุ่มบุคคลที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นบริเวณแหล่งท่องเที่ยว โดยได้รับความเปลี่ยนแปลงและผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมจากการท่องเที่ยว จึงเป็นหน้าที่ของคนในท้องถิ่นที่จะต้องดูแลและจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้คงความเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืนมากที่สุด โดยต้องปฏิบัติตามการท่องเที่ยวตามแนวทางที่ได้รับมอบหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ การวางแผนและการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว รวมไปถึงการอนุรักษ์ ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้ทรัพยากรการท่องเที่ยวของแต่ละพื้นที่เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ท้องถิ่นและประเทศชาติ

หลักการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย การอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรอย่างพอดี การลดการบริโภคที่เกินความจำเป็นและการลดของเสีย การรักษาและส่งเสริมความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ การประสานการพัฒนาการท่องเที่ยว การใช้การท่องเที่ยวเพื่อขยายเศรษฐกิจในท้องถิ่น การมีส่วนร่วม โดยการสร้างเครือข่ายพัฒนาการท่องเที่ยวกับท้องถิ่น การประสานความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้องที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน การฝึกอบรมบุคลากรในท้องถิ่นการจัดเตรียมข้อมูลคู่มือบริการข่าวสารการท่องเที่ยวให้พร้อม และการวิจัยและติดตามผล

การอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรอย่างพอดี หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวมีการจัดการ การอนุรักษ์ การใช้ประโยชน์ ปรับปรุงและฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

การลดการบริโภคที่เกินความจำเป็นและการลดของเสีย หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการ การจัดหาทรัพยากรทดแทน การลดการใช้ และการจัดการของเสียที่เกิดจากการท่องเที่ยว

การรักษาและส่งเสริมความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวมีการวางแผนการรักษา การส่งเสริมให้มีความหลากหลายของกิจกรรม การเพิ่มคุณค่า และการพัฒนามาตรฐานการบริการ

การประสานการพัฒนาการท่องเที่ยว หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวมีการประสานงานแผนพัฒนาการท่องเที่ยวกับองค์กรปกครองท้องถิ่น (อบต. หรือเทศบาล) จังหวัด กลุ่มจังหวัด และกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อให้การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น

การใช้การท่องเที่ยวเพื่อขยายเศรษฐกิจในท้องถิ่น หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวมีการประสานงานเพื่อส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว การสรรหาความโดดเด่นของทรัพยากรในท้องถิ่น การส่งเสริมการขาย และสร้างกิจกรรมใหม่ ๆ เพื่อขยายฐานและสร้างรายได้เสริมในท้องถิ่น

การมีส่วนร่วม โดยการสร้างเครือข่ายพัฒนาการท่องเที่ยวกับท้องถิ่น หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวมีส่วนร่วมกับเครือข่ายในการวิเคราะห์และแก้ปัญหา การส่งเสริมการขาย การประเมินผล และประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐและท้องถิ่น

การประสานความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้องที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวมีการประชุมร่วมกันเพื่อเพิ่มศักยภาพให้กับแหล่งท่องเที่ยว ประเมินผลกระทบจากการ

ท่องเที่ยว แก้ไขปัญหาที่เกิดจากผลกระทบ โดยประชุมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อหาแนวทางในการปฏิบัติงานในทิศทางเดียวกัน

การฝึกอบรมบุคลากรในท้องถิ่น หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวมีการส่งเสริมให้บุคลากรในท้องถิ่นมีความรู้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีการศึกษาดูงานอย่างสม่ำเสมอ การฝึกอบรม และพัฒนาวิธีการปฏิบัติงานเพื่อยกระดับมาตรฐานการบริการการท่องเที่ยว

การจัดเตรียมข้อมูลคู่มือบริการข่าวสารการท่องเที่ยวให้พร้อม หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการจัดเตรียมข้อมูลข่าวสาร การพัฒนาคู่มือการท่องเที่ยว สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อทัศนูปกรณ์ เพื่อบริการข่าวสารการท่องเที่ยว

การวิจัยและติดตามผล หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวมีการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ ติดตาม ประเมินผล การจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน รวมทั้งมีการระดมความคิด การสังเกต การสัมภาษณ์ และศึกษาวิจัย เพื่อนำผลมาปรับปรุงและพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

จากการวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยใช้โปรแกรมทางสถิติ พบว่า ลำดับความสำคัญของการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่ส่งผลต่อการพัฒนามาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดในเขตภาคกลาง มีดังนี้

1. การประสานการพัฒนาการท่องเที่ยว
2. การรักษาและส่งเสริมความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ
3. การอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรอย่างพอดี
4. การจัดเตรียมข้อมูลคู่มือบริการข่าวสารการท่องเที่ยวให้พร้อม
5. การวิจัยและติดตามผล

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนส่งผลต่อการพัฒนามาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว

1. การประสานการพัฒนาการท่องเที่ยว

หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวมีการประสานงานแผนพัฒนาการท่องเที่ยวกับองค์กรปกครองท้องถิ่น (อบต. หรือเทศบาล) จังหวัด กลุ่มจังหวัด และกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อให้การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น โดยมี

1. การประสานแผนพัฒนาการท่องเที่ยว กับองค์กรปกครองท้องถิ่น (อบต. หรือเทศบาล) เพื่อให้การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น

2. การประสานแผนพัฒนาการท่องเที่ยวกับจังหวัด เพื่อให้การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น

3. การประสานแผนพัฒนาการท่องเที่ยวกับกลุ่มจังหวัด เพื่อให้การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น

4. การประสานแผนพัฒนาการท่องเที่ยวกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อให้การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น

- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการประสานการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างไรบ้าง

- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการประสานการพัฒนาการท่องเที่ยวกับหน่วยงานใดบ้าง

- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการประสานการพัฒนาการท่องเที่ยวกับผู้ใดบ้าง

- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการประสานการพัฒนาการท่องเที่ยวในช่วงเวลาใดบ้าง

- เหตุใดท่านจึงดำเนินการเกี่ยวกับการประสานการพัฒนาการท่องเที่ยว

- ต่อไปท่านจะมีการดำเนินการเกี่ยวกับการประสานการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างไร

2. การรักษาและส่งเสริมความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ

หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวมีการวางแผนการรักษา การส่งเสริมให้มีความหลากหลายของกิจกรรม การเพิ่มคุณค่า และการพัฒนามาตรฐานการบริการ

1. การวางแผนรักษาความหลากหลายของธรรมชาติ สังคมและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นรากฐานของการท่องเที่ยว

2. การส่งเสริมให้มีความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวให้เพิ่มขึ้นในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่มีอยู่เดิม

3. การเพิ่มคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวใช้เวลาท่องเที่ยวในสถานที่นั้นนานขึ้น

4. การพัฒนามาตรฐานการบริการ เพื่อให้นักท่องเที่ยวกลับไปเที่ยวซ้ำ

- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาและส่งเสริมความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ อย่างไรบ้าง

- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาและส่งเสริมความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ กับหน่วยงานใดบ้าง

- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาและส่งเสริมความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ กับผู้ใดบ้าง

- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาและส่งเสริมความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ ในช่วงเวลาใดบ้าง

- เหตุใดท่านจึงดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาและส่งเสริมความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ

- ต่อไปท่านจะมีการดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาและส่งเสริมความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ อย่างไร

3. การอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรอย่างพอดี

หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวมีการจัดการ การอนุรักษ์ การใช้ประโยชน์ ปรับปรุงและฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดย

1. การจัดการใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยว ทั้งมรดกทางธรรมชาติและมรดกทางวัฒนธรรมที่มีอยู่อย่างเดิมอย่างพอเพียงและมีประสิทธิภาพ

2. การอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว โดยการสงวนรักษาคุณภาพของทรัพยากรให้มีความคุ้มค่าต่อชีวิตที่ดี

3. การใช้ทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างคุ้มค่า มีการปรับปรุง บำรุงให้ใช้ประโยชน์ได้นาน เพื่อการดำเนินธุรกิจได้อย่างยั่งยืน

4. การปรับปรุงและฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยว ให้คงความเป็นเอกลักษณ์อย่างดั้งเดิม โดยการใช้ภูมิปัญญาพื้นบ้านประยุกต์กับเทคโนโลยีแบบใหม่

- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรอย่างพอดีอย่างไรบ้าง

.....

- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรอย่างพอดีกับหน่วยงานใดบ้าง

.....

- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรอย่างพอดีกับผู้ใดบ้าง

.....

- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรอย่างพอดีในช่วงเวลาใดบ้าง

.....

- เหตุใดท่านจึงดำเนินการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรอย่างพอดี

.....

- ต่อไปท่านจะมีการดำเนินการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรอย่างพอดีอย่างไร

.....

4. การจัดเตรียมข้อมูลคู่มือบริการข่าวสารการท่องเที่ยวให้พร้อม

หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการจัดเตรียมข้อมูลข่าวสาร การพัฒนาคู่มือการท่องเที่ยว สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อทัศนูปกรณ์ เพื่อบริการข่าวสารการท่องเที่ยว

1. การมีส่วนร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดเตรียมข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยว
2. การมีส่วนร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาคู่มือการท่องเที่ยว เพื่อบริการข่าวสารการท่องเที่ยว
3. การมีส่วนร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาสื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อบริการข่าวสารการท่องเที่ยว
4. การมีส่วนร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาสื่อทัศนูปกรณ์ เช่น วิทยุทัศน์ แผ่นซีดีรอม เพื่อบริการข่าวสารการท่องเที่ยว

- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดเตรียมข้อมูลคู่มือบริการข่าวสารการท่องเที่ยวให้พร้อมอย่างไรบ้าง
-
- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดเตรียมข้อมูลคู่มือบริการข่าวสารการท่องเที่ยวให้พร้อมกับหน่วยงานใดบ้าง
-
- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดเตรียมข้อมูลคู่มือบริการข่าวสารการท่องเที่ยวให้พร้อมกับผู้ใดบ้าง
-
- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดเตรียมข้อมูลคู่มือบริการข่าวสารการท่องเที่ยวให้พร้อมในช่วงเวลาใดบ้าง
-
- เหตุใดท่านจึงดำเนินการเกี่ยวกับการจัดเตรียมข้อมูลคู่มือบริการข่าวสารการท่องเที่ยวให้พร้อม
-
- ต่อไปท่านจะมีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดเตรียมข้อมูลคู่มือบริการข่าวสารการท่องเที่ยวให้พร้อมอย่างไร
-

5. การวิจัยและติดตามผล

หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวมีการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ ติดตาม ประเมินผล การจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน รวมทั้งมีการระดมความคิด การสังเกต การสัมภาษณ์ และศึกษาวิจัย เพื่อนำผลมาปรับปรุงและพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดย

1. การติดตาม โดยการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ ศึกษาความก้าวหน้า ของการดำเนินงาน การจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้
2. การประเมินผล การดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
3. การระดมความคิด การสังเกต การสัมภาษณ์ เพื่อระบุปัญหาและหาแนวทางแก้ไขการดำเนินการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
4. การศึกษาวิจัย เพื่อนำผลมาปรับปรุงและพัฒนาการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการวิจัยและติดตามผลอย่างไรบ้าง
.....
- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการวิจัยและติดตามผลกับหน่วยงานใดบ้าง
.....
- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการวิจัยและติดตามผลกับผู้ใดบ้าง
.....
- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการวิจัยและติดตามผลในช่วงเวลาใดบ้าง
.....
- เหตุใดท่านจึงดำเนินการเกี่ยวกับการวิจัยและติดตามผล
.....
- ต่อไปท่านจะมีการดำเนินการเกี่ยวกับการวิจัยและติดตามผลอย่างไร
.....

**แบบสอบถามเชิงคุณภาพเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน
สำหรับแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม**

แบบประเมินนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัย เรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยว
อย่างยั่งยืนที่ส่งผลต่อการพัฒนามาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดในเขตภาคกลาง”

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานผู้ตอบแบบสอบถาม

1. นักวิชาการ

1.1 ชื่อ-นามสกุล.....

ตำแหน่ง.....สังกัด.....

1.2 ชื่อ-นามสกุล.....

ตำแหน่ง.....สังกัด.....

2. บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยว

2.1 ตัวแทนภาครัฐ

1. ชื่อ-นามสกุล.....

ตำแหน่ง.....สังกัด.....

2. ชื่อ-นามสกุล.....

ตำแหน่ง.....สังกัด.....

2.2 ตัวแทนภาคเอกชน

1. ชื่อ-นามสกุล.....

ตำแหน่ง.....สังกัด.....

2. ชื่อ-นามสกุล.....

ตำแหน่ง.....สังกัด.....

ตอนที่ 2 ลำดับความสำคัญของการจัดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ที่ส่งผลต่อการพัฒนามาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว

นิยามศัพท์

บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง กลุ่มบุคคลที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นบริเวณแหล่งท่องเที่ยว โดยได้รับความเปลี่ยนแปลงและผลกระทบทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมจากการท่องเที่ยว จึงเป็นหน้าที่ของคนในท้องถิ่นที่จะต้องดูแลและจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้คงความเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ยั่งยืนมากที่สุด โดยต้องปฏิบัติตามการท่องเที่ยวตามแนวทางที่ได้รับมอบหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ การวางแผนและการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว รวมไปถึงการอนุรักษ์ ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้ทรัพยากรการท่องเที่ยวของแต่ละพื้นที่เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ท้องถิ่นและประเทศชาติ

หลักการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย การอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรอย่างพอดี การลดการบริโภคที่เกินความจำเป็นและการลดของเสีย การรักษาและส่งเสริมความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ การประสานการพัฒนาการท่องเที่ยว การใช้การท่องเที่ยวเพื่อขยายเศรษฐกิจในท้องถิ่น การมีส่วนร่วม โดยการสร้างเครือข่ายพัฒนาการท่องเที่ยวกับท้องถิ่น การประสานความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้องที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน การฝึกอบรมบุคลากรในท้องถิ่นการจัดเตรียมข้อมูลคู่มือบริการข่าวสารการท่องเที่ยวให้พร้อม และการวิจัยและติดตามผล

การอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรอย่างพอดี หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวมีการจัดการ การอนุรักษ์ การใช้ประโยชน์ ปรับปรุงและฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

การลดการบริโภคที่เกินความจำเป็นและการลดของเสีย หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดการ การจัดหาทรัพยากรทดแทน การลดการใช้ และการจัดการของเสียที่เกิดจากการท่องเที่ยว

การรักษาและส่งเสริมความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวมีการวางแผนการรักษา การส่งเสริมให้มีความหลากหลายของกิจกรรม การเพิ่มคุณค่า และการพัฒนามาตรฐานการบริการ

การประสานการพัฒนาการท่องเที่ยว หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวมีการประสานงานแผนพัฒนาการท่องเที่ยวกับองค์กรปกครองท้องถิ่น (อบต. หรือเทศบาล) จังหวัด กลุ่มจังหวัด และกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อให้การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น

การใช้การท่องเที่ยวเพื่อขยายเศรษฐกิจในท้องถิ่น หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวมีการประสานงานเพื่อส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว การสรรหาความโดดเด่นของทรัพยากรในท้องถิ่น การส่งเสริมการขาย และสร้างกิจกรรมใหม่ ๆ เพื่อขยายฐานและสร้างรายได้เสริมในท้องถิ่น

การมีส่วนร่วม โดยการสร้างเครือข่ายพัฒนาการท่องเที่ยวกับท้องถิ่น หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวมีส่วนร่วมกับเครือข่ายในการวิเคราะห์และแก้ปัญหา การส่งเสริมการขาย การประเมินผล และประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐและท้องถิ่น

การประสานความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้องที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวมีการประชุมร่วมกันเพื่อเพิ่มศักยภาพให้กับแหล่งท่องเที่ยว ประเมินผลกระทบจากการ

ท่องเที่ยว แก้ไขปัญหาที่เกิดจากผลกระทบ โดยประชุมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อหาแนวทางในการปฏิบัติงานในทิศทางเดียวกัน

การฝึกอบรมบุคลากรในท้องถิ่น หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวมีการส่งเสริมให้บุคลากรในท้องถิ่นมีความรู้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีการศึกษาดูงานอย่างสม่ำเสมอ การฝึกอบรม และพัฒนาวิธีการปฏิบัติงานเพื่อยกระดับมาตรฐานการบริการการท่องเที่ยว

การจัดเตรียมข้อมูลคู่มือบริการข่าวสารการท่องเที่ยวให้พร้อม หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการจัดเตรียมข้อมูลข่าวสาร การพัฒนาคู่มือการท่องเที่ยว สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อทัศนูปกรณ์ เพื่อบริการข่าวสารการท่องเที่ยว

การวิจัยและติดตามผล หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวมีการรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ ติดตาม ประเมินผล การจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน รวมทั้งมีการระดมความคิดเห็น การสังเกต การสัมภาษณ์ และศึกษาวิจัย เพื่อนำผลมาปรับปรุงและพัฒนาการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

จากการวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยใช้โปรแกรมทางสถิติ พบว่า ลำดับความสำคัญของการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่ส่งผลต่อการพัฒนามาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดในเขตภาคกลาง มีดังนี้

1. การประสานการพัฒนาการท่องเที่ยว
2. การมีส่วนร่วม โดยการสร้างเครือข่ายพัฒนาการท่องเที่ยวกับท้องถิ่น
3. การฝึกอบรมบุคลากรในท้องถิ่น
4. การรักษาและส่งเสริมความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ
5. การจัดเตรียมข้อมูลคู่มือบริการข่าวสารการท่องเที่ยวให้พร้อม

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนส่งผลต่อการพัฒนามาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว

1. การประสานการพัฒนาการท่องเที่ยว

หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวมีการประสานงานแผนพัฒนาการท่องเที่ยวกับองค์กรปกครองท้องถิ่น (อบต. หรือเทศบาล) จังหวัด กลุ่มจังหวัด และกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อให้การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น โดยมี

1. การประสานแผนพัฒนาการท่องเที่ยว กับองค์กรปกครองท้องถิ่น (อบต. หรือเทศบาล) เพื่อให้การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น
2. การประสานแผนพัฒนาการท่องเที่ยวกับจังหวัด เพื่อให้การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น
3. การประสานแผนพัฒนาการท่องเที่ยวกับกลุ่มจังหวัด เพื่อให้การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น
4. การประสานแผนพัฒนาการท่องเที่ยวกับกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เพื่อให้การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น

- ที่ผ่านมาท่านมีการดำเนินการเกี่ยวกับการประสานการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างไรบ้าง
.....
- ที่ผ่านมาท่านมีการดำเนินการเกี่ยวกับการประสานการพัฒนาการท่องเที่ยวกับหน่วยงานใดบ้าง
.....
- ที่ผ่านมาท่านมีการดำเนินการเกี่ยวกับการประสานการพัฒนาการท่องเที่ยวกับผู้ใดบ้าง
.....
- ที่ผ่านมาท่านมีการดำเนินการเกี่ยวกับการประสานการพัฒนาการท่องเที่ยวในช่วงเวลาใดบ้าง
.....
- เหตุใดท่านจึงดำเนินการเกี่ยวกับการประสานการพัฒนาการท่องเที่ยว
.....
- ต่อไปท่านจะมีการดำเนินการเกี่ยวกับการประสานการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างไร
.....

2. การมีส่วนร่วม โดยการสร้างเครือข่ายพัฒนาการท่องเที่ยวกับท้องถิ่น

หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวมีส่วนร่วมกับเครือข่ายในการวิเคราะห์และแก้ปัญหา การส่งเสริมการขาย การประเมินผล และประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐและท้องถิ่น

1. การมีส่วนร่วมกับกลุ่มคนหรือองค์กร ในการวิเคราะห์และแก้ปัญหา
2. การมีส่วนร่วมกับกลุ่มคนหรือองค์กร ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว
3. การมีส่วนร่วมกับกลุ่มคนหรือองค์กร ในการประเมินผลการท่องเที่ยว
4. การประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐและท้องถิ่น เพื่อยกระดับคุณภาพของการจัดการท่องเที่ยว

จัดการท่องเที่ยว

- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม โดยการสร้างเครือข่ายพัฒนาการท่องเที่ยวกับท้องถิ่นอย่างไรบ้าง
.....
- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม โดยการสร้างเครือข่ายพัฒนาการท่องเที่ยวกับท้องถิ่นกับหน่วยงานใดบ้าง
.....
- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม โดยการสร้างเครือข่ายพัฒนาการท่องเที่ยวกับท้องถิ่นกับผู้ใดบ้าง
.....
- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม โดยการสร้างเครือข่ายพัฒนาการท่องเที่ยวกับท้องถิ่นในช่วงเวลาใดบ้าง
.....
- เหตุใดท่านจึงดำเนินการเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม โดยการสร้างเครือข่ายพัฒนาการท่องเที่ยวกับท้องถิ่น
.....
- ต่อไปท่านจะมีการดำเนินการเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม โดยการสร้างเครือข่ายพัฒนาการท่องเที่ยวกับท้องถิ่นอย่างไร
.....

3. การฝึกอบรมบุคลากรในท้องถิ่น

หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวที่มีการส่งเสริมให้บุคลากรในท้องถิ่นมีความรู้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีการศึกษาดูงานอย่างสม่ำเสมอ การฝึกอบรม และพัฒนาวิธีการปฏิบัติงานเพื่อยกระดับมาตรฐานการบริการการท่องเที่ยว

1. การส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากรในท้องถิ่นมีความรู้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

2. การส่งบุคลากรในท้องถิ่นไปศึกษา ดูงานอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสร้างแนวคิดในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

3. การส่งบุคลากรในท้องถิ่นไปฝึกอบรม เพื่อพัฒนาแนวคิดในการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

4. การพัฒนาวิธีการปฏิบัติงาน เพื่อช่วยยกระดับมาตรฐานการบริการการท่องเที่ยว

- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการฝึกอบรมบุคลากรในท้องถิ่นอย่างไรบ้าง

- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการฝึกอบรมบุคลากรในท้องถิ่นกับหน่วยงานใดบ้าง

- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการฝึกอบรมบุคลากรในท้องถิ่นกับผู้ใดบ้าง

- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการฝึกอบรมบุคลากรในท้องถิ่นในช่วงเวลาใดบ้าง

- เหตุใดท่านจึงดำเนินการเกี่ยวกับการฝึกอบรมบุคลากรในท้องถิ่น

- ต่อไปท่านจะมีการดำเนินการเกี่ยวกับการฝึกอบรมบุคลากรในท้องถิ่นอย่างไร

4. การรักษาและส่งเสริมความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ

หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวมีการวางแผนการรักษา การส่งเสริมให้มีความหลากหลายของกิจกรรม การเพิ่มคุณค่า และการพัฒนามาตรฐานการบริการ

1. การวางแผนรักษาความหลากหลายของธรรมชาติ สังคมและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นรากฐานของการท่องเที่ยว

2. การส่งเสริมให้มีความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวให้เพิ่มขึ้นในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่มีอยู่เดิม

3. การเพิ่มคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวใช้เวลาท่องเที่ยวในสถานที่นั้นนานขึ้น

4. การพัฒนามาตรฐานการบริการ เพื่อให้นักท่องเที่ยวกลับไปเที่ยวซ้ำ

- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาและส่งเสริมความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ อย่างไรบ้าง

- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาและส่งเสริมความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ กับหน่วยงานใดบ้าง

- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาและส่งเสริมความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ กับผู้ใดบ้าง

- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาและส่งเสริมความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ ในช่วงเวลาใดบ้าง

- เหตุใดท่านจึงดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาและส่งเสริมความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ

- ต่อไปท่านจะมีการดำเนินการเกี่ยวกับการรักษาและส่งเสริมความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติ อย่างไร

5. การจัดเตรียมข้อมูลคู่มือบริการข่าวสารการท่องเที่ยวให้พร้อม

หมายถึง บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการจัดเตรียมข้อมูลข่าวสาร การพัฒนาคู่มือการท่องเที่ยว สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อทัศนูปกรณ์ เพื่อบริการข่าวสารการท่องเที่ยว

1. การมีส่วนร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดเตรียมข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยว
2. การมีส่วนร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาคู่มือการท่องเที่ยว เพื่อบริการข่าวสารการท่องเที่ยว
3. การมีส่วนร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาสื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อบริการข่าวสารการท่องเที่ยว
4. การมีส่วนร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาสื่อทัศนูปกรณ์ เช่น วิทยทัศน์ แผ่นซีดีรอม เพื่อบริการข่าวสารการท่องเที่ยว

- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดเตรียมข้อมูลคู่มือบริการข่าวสารการท่องเที่ยวให้พร้อม อย่างไรบ้าง

- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดเตรียมข้อมูลคู่มือบริการข่าวสารการท่องเที่ยวให้พร้อม กับหน่วยงานใดบ้าง

- ที่ผ่านมามีการดำเนินการจัดเตรียมข้อมูลคู่มือบริการข่าวสารการท่องเที่ยวให้พร้อม กับผู้ใดบ้าง

- ที่ผ่านมามีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดเตรียมข้อมูลคู่มือบริการข่าวสารการท่องเที่ยวให้พร้อม ในช่วงเวลาใดบ้าง

- เหตุใดท่านจึงดำเนินการเกี่ยวกับการจัดเตรียมข้อมูลคู่มือบริการข่าวสารการท่องเที่ยวให้พร้อม

- ต่อไปท่านจะมีการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดเตรียมข้อมูลคู่มือบริการข่าวสารการท่องเที่ยวให้พร้อม อย่างไร

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบสอบถาม จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ราณี อีสัยกุล
ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ สังกัดมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
2. รองศาสตราจารย์ ดร.นิสสา ศิลปะเสรษฐ
ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
3. รองศาสตราจารย์ ดร.อรสา จรุงธรรม
ตำแหน่ง รองศาสตราจารย์ สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

รายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุมสัมมนาเพื่อระดมความคิดเห็น (Focus Group)

“การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่ส่งผลต่อการพัฒนามาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดในเขตภาคกลาง”

1. นักวิชาการ

1.1 ชื่อ-นามสกุล นางกันยารัตน์ คงพร

ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการ สังกัด สถาบันอยุธยาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

1.2 ชื่อ-นามสกุล นายพัทธ์ แดงพันธ์

ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษา

สังกัด สถาบันอยุธยาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

2. บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยว

2.1 ตัวแทนภาครัฐ

1. ชื่อ-นามสกุล นายบุญรัตน์ อุบลหอม

ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่า

สังกัด กรมอุทยานสัตว์ป่าและพันธุ์พืช

2.2 ตัวแทนภาคเอกชน

1. ชื่อ-นามสกุล นางพัชรินทร์ สุขสบาย

ตำแหน่ง ประธานผู้ประกอบการร้านค้า

ในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

รายชื่อผู้เข้าร่วมการประชุมสัมมนาเพื่อระดมความคิดเห็น (Focus Group)

“การพัฒนารูปแบบการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่ส่งผลต่อการพัฒนามาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมของจังหวัดในเขตภาคกลาง”

1. นักวิชาการ

1.1 ชื่อ-นามสกุล นางกัญยรัตน์ คงพร

ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการ

สังกัด สถาบันอยุธยาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

1.2 ชื่อ-นามสกุล นายพัทธ์ แดงพันธ์

ตำแหน่ง นักวิชาการศึกษา

สังกัด สถาบันอยุธยาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

2. บุคลากรในแหล่งท่องเที่ยว

2.1 ตัวแทนภาครัฐ

1. ชื่อ-นามสกุล คุณเศรษฐเนตร์ มั่นใจจริง

ตำแหน่ง นักวิชาการวัฒนธรรม

สังกัด สำนักงานอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา

2.2 ตัวแทนภาคเอกชน

1. ชื่อ-นามสกุล คุณนราทร มิ่งมาศ

ตำแหน่ง ผู้ดูแลธุรกิจเรือน้ำเที่ยว

2. ชื่อ-นามสกุล คุณอัจฉรา สุวรรณเบญจาง

ตำแหน่ง เจ้าของเรือน้ำเที่ยว

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายประพันธ์พงษ์ ชินพงษ์ Mr.Praphunphong Chinnaphong
วัน เดือน ปี ที่เกิด	24 พฤศจิกายน 2519
สถานที่เกิด	จังหวัดนราธิวาส
ประวัติการศึกษา	- Master of Arts in Tourism Management - ศิลปศาสตรบัณฑิต (อุตสาหกรรมท่องเที่ยว) เกียรตินิยมอันดับ 2
ตำแหน่งปัจจุบัน	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ประวัติการทำงาน	2541 - 2542 มัคคุเทศก์ประจำบริษัทกินรี ทราเวล จำกัด จังหวัดภูเก็ต 2542 - 2547 อาจารย์พิเศษประจำโปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว 2547 - 2548 อาจารย์ ระดับ 4 โปรแกรมวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว 2548 - 2550 อาจารย์ ระดับ 5 สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว 2550 - 2551 อาจารย์ ระดับ 6 สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว 2551 - 2553 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 6 สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว 2553 - 2555 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระดับ 7 สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว 2555 - ปัจจุบัน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว 2552 ผู้จัดการศูนย์บ่มเพาะวิสาหกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ 2552 – 2556 รองคณบดีคณะวิทยาการจัดการ ฝ่ายบริหารวางแผนพัฒนา และประกันคุณภาพ 2552 – 2557 ผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา 2556 – 2557 ประธานผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา 2556 - 2559 รองคณบดีคณะวิทยาการจัดการ ฝ่ายบริหารวางแผนพัฒนา 2559 คณบดีคณะวิทยาการจัดการ
ผลงานวิจัย	- การประเมินผลโครงการข่าวประชาสัมพันธ์มีส่วนร่วม ประจำปี 2549 สนับสนุนทุนวิจัยโดย กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน กอ.รมน. (ผู้ร่วมวิจัย) - การประเมินผลโครงการต่อสู้ความยากจน ประจำปี 2550 สนับสนุนทุนวิจัยโดยกอง อำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน (กอ.รมน.) (ผู้ร่วมวิจัย) - การจัดการท่องเที่ยวเชิงชุมชนของชุมชนรางจระเข้ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ผลงานทางวิชาการ

- ตำราอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
- เอกสารประกอบการสอนหลักการมัดคุเทศก์
- บทความวิชาการ เรื่อง “เปิดประตูสู่ปทุมธานี เมืองไทยมอญ อารยธรรมอันล้ำค่า” ใน

วารสารวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

สถานที่ติดต่อ

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
ในพระบรมราชูปถัมภ์ เลขที่ 1 หมู่ 20 ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง
จังหวัดปทุมธานี 13180 โทรศัพท์ / โทรสาร 02-529-3847
มือถือ 0-81930-0703
e-mail : praphunphong@vru.ac.th

ที่อยู่ 1/51 หมู่ 20 ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 13180
โทรศัพท์ 0-2529-0674 ต่อ 268
โทรสาร 02-529-3847

